

ד"ר ברכה קליין תאיר
בוראים עתיד חדש, אדם חדש
רח' הנמל 42 חיפה | 0522998548
www.dr-bracha.co.il | habaitcm@gmail.com

פנייה אישית לקורא;

כולנו עשינו התפתחות בשנים האחרונות בעקבות אירועים קיצוניים שחוונו.
אבל לאן הגענו?
אכן קצת התרככנו, האמנו יותר, בטחנו יותר, מנסים לחדש את החיים.
אבל לאן הגענו?
נשארנו עדיין מקובעים בממדים 3-4 הארציים — כמו כוכבים שנזכרו שהם אור, אבל עדיין מפחדים לזהור
במלואם.

החוסן שלנו נשען על רגליים של מציאות ישנה (להיות סלע גרניט), על קביים חיצוניים, על מוצרי מדף.
מנגנוני ההשפעות עדיין לופתים את המוח שלנו ומקבלים עבורנו החלטות.
הקיום עוסק בשאלות של סולם הצרכים של מסלאו במקום בסולם הרצונות הגבוהים שלנו.
האנרגיה שלנו הפכה ללוהטת ואלימה יותר.
הקארמות נערמות, לא רק העבריות אלא גם ההוויות.
ואנחנו שוכחים שבכל רגע, גם בתוך הכובד, יש גרגר זוהר שמבקש להזכיר לנו מי היינו לפני שנפלנו
לכבידה.

אבל הנשמה שלנו ממשיכה לדפוק על הדלת כי היא רוצה לחזור הביתה: ממד 8.
היא רוצה לחיות אמת עילאית ולא פירורי אמת.
היא רוצה לחזור להיות אדירה ולא קטנה ומכווצת.
היא רוצה להיות פתוחה, שקופה ולא מוצפנת ודחוסה.
היא לוחשת: "אני עדיין אור. אל תשכחו אותי".

מה עושים?

המוח שלנו מרגיש כי הוא איבד את הריבונות על תפקודו.
פעם הוא היה יקום, ובעת?
פעם הוא היה מוח קוסמי – מוח בורא, והיום?
נכון, חטא גן עדן זרק אותנו משפת מוח ישירה אל עבר מנגנון חשיבה מוצפן ומוגבל.
אבל זה לא גזר דין מוות — זה גזר דין להתעוררות.
אבק הכוכבים שבתוכנו עדיין חי, רק מחכה שנפתח את החלון.
אנחנו יכולים לעזור למוח שלנו לברוא וליצור ולא רק לפעול באוטומט.
אנחנו יכולים לעזור למוח לחזור להיות המארח ולא האורח.
ובאותה נשימה, להחזיר את המחשבות שהפכו למארחות גרועות (קבועות, מקובעות), להיות אורחות לרגע.
אנחנו יכולים לעזור למוח לחזור 'לשחק', לפלרטט, להמציא וכל הזמן ליצור הקשרים חדשים, תבניות

ד"ר ברכה קליין תאיר
בוראים עתיד חדש, אדם חדש
רח' הנמל 42 חיפה | 0522998548
www.dr-bracha.co.il | habaitcm@gmail.com

חדשות.

נמאס לו שחסמנו לו את הגישה לידע גבוה, לאמיתות מוחלטות, לפתרונות המתכתבים עם השמיים. נמאס לו שאנחנו כל הזמן מפחדים להיות באי-קיום, באי-ודאות, בהשתנות תמידית. הוא רוצה להיות מודע – חד – מדויק – מחובר לשורש כל הדברים. הוא רוצה לחזור להיות כוכב-על, לא מנורה מהבהבת.

והלב?

ממשיך להיות חולה באהבה רגשית, מותנית, מתחשבת, עולבת. הוא מרגיש שאנחנו ממשיכים להתייחס אליו כאל 'משאבה'. רבים לא יודעים שהוא משכן 'גן' המהות – ההיסטוריה שלנו מרגע הנשימה הראשון אי-פעם. רבים לא יודעים שתפקידו לשמור על השלם שאנחנו, לאחד ניגודים, לאיין הפכים. רבים לא יודעים שאנרגיית האהבה היא אנרגיית הבריאה של האל. היא זו שמביאה הכול לידי קיום. הלב הוא שמש – והוא עייף מלהסתתר מאחורי עננים.

מה עושים?

אין צורך לתקן דבר, כי מעבר לקליפות המקולקלות ולגיהנום שיצרנו במוח (מציאות הענפים), ישנם בתוכנו רבדים מושלמים (השורשים).

נתר לנו רק להשקות את השורשים בעזרת אהבה – אור – אמת, כי השורשים הם התכלית הקיומית שלנו. אם לא נהיה מחוברים לתכלית, הענפים הקיומיים צומחים פגם.

השקיית השורשים מאפשרת לנו לסחרר מהר יותר את מחולל המוח, לפצח הצפנות ולחשוף את הפרד"ס. פרי בשל שלא יכול לצאת לאור בגלל ההצפנה, הופך את מקומו לנגוע – מחלה – קליפות כואבות.

הגיע הזמן לצאת מהתקיעות 'בדירה' בה חיינו כל כך הרבה שנים, לפעמים אלפי שנים. הגיע הזמן לפטר את כל האדונים שבתוכנו שעושים המון רעש ופוגעים בשלוות נפשנו ובבריאותנו. הגיע הזמן להפסיק למחזר תכנים וסיפורים ולהבין את המסר (המחזוריות בטבע היא תנועה ולא של תוכן).

הגיע הזמן להעיף מהר יותר את כל מה שגורם לנו פחד, כעס, קנאה, מחסור (מחשבות אורחות). הגיע הזמן לא לעבור סתם ככה 'דירה', אלא לעבור ל'דירה' הכי קרובה לשלמות שאנחנו. איננו צריכים ללכת רחוק – כי האור תמיד היה בקומה הפנימית ביותר.

ה'בניין' שלנו מייצג את המשפט: "אני אלפא ואני אומגה, ההתחלה והסוף" (דרך אגב, זה הלוגו של הבית לחוכמה מתהווה).

מתאר את התהליך האבולוציוני שלנו: יוצאים כשלם מהכוללות הרוחנית אלפא – נכנסים למדיום ארץ דרך שער אלפא – לקומות הראשונות של 'הבניין' (ממדים 2-3-4-5-6-7-8, תדר 72) – מטפסים לקומות העליונות של 'הבניין' (תדר 76) ויוצאים דרך שער אומגה, אבל הפעם, לכוללות האדוניתית ביתא (ממד 10).

אנחנו מטיילים בין קומות של תודעה, וכל קומה היא עוד שכבת אור שנזכרת בעצמה.

"שנים חיפשתם אחר עצמכם ונעת אני מחפש אחר עצמי. מחכה שתחזרו אלי".

לפיכך –

- עלינו להסכים לקחת על עצמנו את התפקיד כהן/שמאן/מאסטר במקדש המוח – הלב שלנו (קואורדינטה בין לב חושב ושכל מבין = בינת הלב).
- להיות מחובר לאור עליון, לאינסוף, לאיכות.
- לבחור מחדש בחיים ולא בקיום: ההעדתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך. (דברים).
- **לציית ל- 4 בריתות: הלב/העורף** (צופן אהבה אינסופית) – **המילה** (צופן מהות, רוח לב) – **הלשון** (צופן אורך רוח אינסופי, כבוד) – **העין/האוזן** (צופן קליטה, סובלנות אינסופית).
- **לציית ל- 4 הסכמות:** לך-לך מכל ההיסטוריה שלך (זהויות, אמונות, התניות) אל ארץ לא נודעת (להסכים להיות באי-קיום, בהכנעה, בעירום, באינטימיות) - של נעליך מעל רגליך, הסר את המנעולים המקבעים את תנועת רגליך וצור מגע ישיר – טעם את כל 'סוגי המזון' המוגשים לך על הצלחת (התנסות בלי שיפוטיות והתנגדויות) – התחבר לרצון שורש, נחוש, מחויב, מאמין.
- **לחתוך את הקשר** למנגנוני ההשפעות.
- **להשיג אוריינות קוסמית:** להבין לעומק את מחשבת הבריאה וחוקיה.
- **להחזיר את המהות** להיות אדון הבית שלנו – אדון החיים האמיתיים.
- **לפתח מצפון מודע** שמסוגל לזהות בלי להזדהות.
- **להפעיל את הטכנולוגיה האוטופואטית** לשינוי צורה/אבולוציה/טרנספורמציה.
- **להפעיל את הטכנולוגיה THE ART OF KNOWING** כדי לפצח הצפנות, לדעת מה נכון ולקבל החלטות עומק תבוניות.
- **לאחוז בפרדיגמות WE – YOU – UNITY** במקום ב- I – US.

כל פן בתוכנו שמתקשה לציית, כל פן בתוכנו שאינו מחויב, אחראי, נאמן, אובססיבי להיות ראוי לעמוד לצדו של האל, כל פן בתוכנו שכל הזמן מטיל ספק...

החוצה לא רק מהדירה, אלא מהבניין!!!

ד"ר ברכה קליין תאיר
בוראים עתיד חדש, אדם חדש
רח' הנמל 42 חיפה | 0522998548
www.dr-bracha.co.il | habaitcm@gmail.com

אינני שונה מכם. גם לי יש מאבקים, תסכולים ופחדים משלי - וכן גם תקוות, מטרות וחלומות. היו לי תקופות טובות לצד זמנים כואבים. עשיתי בחירות נפלאות אבל גם טעויות מחפירות. השגתי בחיי כמה הישגים יוצאי דופן. גם אתם יכולים.

עדיין ממרום גילי השופע, היפה, הטוב...
אני **מתרגשת** כאשר אני משיגה הבנה עמוקה.
אני **מאושרת** כאשר אני מצליחה לייצר קואורדינטה בין השכל ללב שלי.
ואני מרגישה **ממומשת** כאשר שרשרת סיבה - תוצאה שאני מתקצרת.

הידע שלי הולך ומעמיק כאילו מקרב ארץ לשמיים.
בכל יום מחדש אני פותחת חלונות קטנים של הזדמנויות.
מרגישה שאפילו הגוף שלי משתנה והופך למעודן ושקוף יותר.
במוחי הפעיל אני רואה את הבריאה כולה - עקרונותיה וחוקיה - בתמונה אחת עגולה.

אני לא מחפשת הצלחות במובן המכאני - פונקציונלי, אלא במובן האוטופואטי: לחדש בטובי בכל יום מחדש. להוסיף ערך מוסף משמעותי. להמשיך לטפס אל פסגות אנושיות.

"רוב האנשים קובעים את גבולות החזון שלהם לפי גבולות העולם." שופנהאואר.

זאת, כי החיים בעתיד לא בהכרח יהיו דומים למוכר.
לכן, חשוב להאמין ולחשוב שהכל אפשרי.
לחלום את הבלתי אפשרי ולבצע אותו.

לשם כך יש לצאת להרפתקה מהאזור הבטוח אל עבר הלא נודע.
בלי להתחשב במה אומרים, חושבים, מאמינים. בלי להתחשב בעבר.
מרגע זה מתחיל עתיד חדש. לא דיבורים על, אלא ACTION אמיתי וממוקד.

מחכה לכם בתיבת "בינת-הלב".

